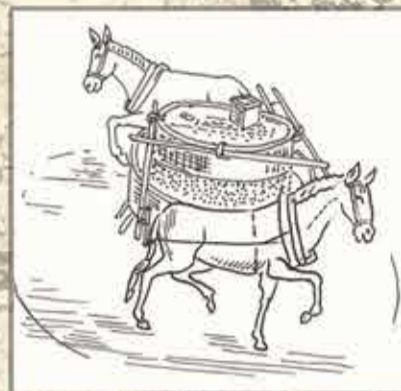

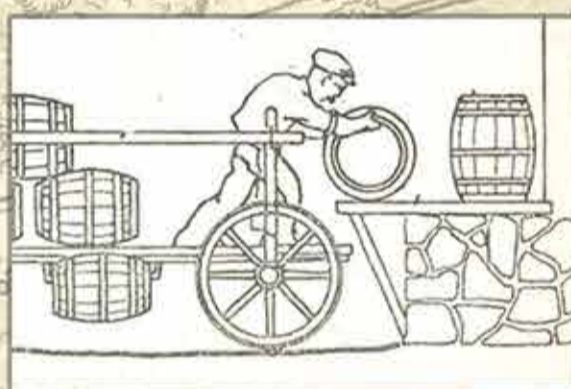

Pardubická papírna byla založena v roce 1661. Nacházela se v severozápadní části zatopeného zámeckého příkopu a byla tvořena dlouhou soustavou dřevěných domů. U papírny stála chaloupka, tzv. hadrklocna, již obývali hadrníci, kteří pro papírnu sbírali staré hadry – jedinou surovinu pro ruční výrobu papíru v Evropě až do poloviny 19. století. V papírně se během její činnosti vystřídalo hodně vedoucích papírníků. Budova i výroba tím velmi trpěla, postupně chátrala, vyžadovala čím dál více nákladných oprav a navíc voda z náhonu velmi škodila okolním budovám i samotnému zámeckému opevnění. Začalo se uvažovat o vysoušení tohoto prostoru. Roku 1731 byla veškerá výroba v papírně zastavena a papírna byla zrušena. Dnes je tento prostor otevřená travnatá a štěrková pláň.

V jižní přízemní části zámku bylo zřízeno vězení pravděpodobně po roce 1560. Bylo to místo temné a nevlídné. Jeho inventář ještě v 18. století čítal například šest nánožních okovů s řetězy, dvoje želízka na ruce nebo čtyři ve zdi zazděné kruhy s řetězy. Později zde měl třeba pan purkrabí dřevník. Dnes tyto prostory slouží jako depositáře zbraní, pohlednic a fotodokumentace.

Přibližně v roce 1680 byl v krajní části těchto hospodářských budov zřízen dřevěný mlýn. Nazýval se také koňský mlýn a sloužil především pro mletí mouky v případě obléhání, ale také na zpracování sladu a šrotu. Mlýn byl poháněn koňmi nebo voly. Dnes zde najdete kanceláře Východočeského muzea a výstavní sály.

V roce 1650 byl v zámeckém areálu zřízen pivovar. Původně sice sídlil v hospodářské budově, kde byl později zbudován tzv. koňský mlýn, ale později se společně se sladovnou přesunul do protilehlých budov. Zámecký pivovar byl velkým konkurentem městského pivovaru a teprve po roce 1871 začala jeho výroba upadat. Dokonce „přežil“ dva požáry v letech 1885 a 1892, až v roce 1909 byla výroba piva na zámku úplně zastavena. Dnes v prostorách bývalého pivovaru sídlí Východočeská galerie v Pardubicích.

Na začátku léta 1866 byl v celém paláci, v přilehlých budovách, dokonce i na valech zřízen vojenský lazaret pro raněné vojáky prusko-rakouské války. Podmínky v této „polní nemocnici“ byly velmi špatné – chyběli doktoři, léky i čistota, a tak nebylo divu, že zde vypukla epidemie cholery. Raněných vojáků tu bylo 3 až 5 tisíc! Velmi významnou osobou, jež zde sloužila, byl pardubický lékař František Hromádka (1796–1881), který později stál u zrodu Muzejního spolku. Dnes zámek obývá Východočeské muzeum v Pardubicích a najdete zde renesanční rytířské sály, výstavní sály, stálé expozice, společenské prostory, ale také depositáře.

